En Dollar Ask av Stomach-Ease GRATIS.

Till var och en, som önskar erhålla ett hemläkemedel, sänder jag tillsammans med brev innehållande anvisningar, en ask Stomach-Ease. Stomach-Ease är en blandning av örter, särskilt bra för dålig matsmältning, förstoppning och för blodet. Allt vad Ni har att göra är att sända in namn och adress samt uppgift om symptom till

Dr. J. P. THOMAS
175 Mayfaire Ave., Winnipeg, Man.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN IS THE LARGEST AND HAS THE GREATEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

Hemorrojder.

Jag garanterar att döda varje hemorrojdknöl på ett par minuter med elektricitet. Behandlingen är ej förknippad med vare sig sängliggande eller smärta. Skriv eller gör mig ett besök för erhållande av upplysningar.

Dr. J. P. THOMAS
175 Mayfaire Ave., Winnipeg, Man.

Dec 26 Prov. Library Winnipeg

ÅRG. (YEAR) 34. (Lösnummer 10 Cts.) WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 24 JUNI 1926. (Lösnummer 10 Cts. N:r 25

Gruvindustrien visar oförmåga att själv lösa tvisterna.

De engelska hushållen få nu blott 100 lb. kol var fjortonde dag.

Inskränkning i trafiken.

I premiärminister Baldwins svar på kolgruvegarnas och gruvarbetarnas vägran att gå med på regeringens förslag till uppgörelse tillrättavisar han skarpt gruvägarna med anledning av att de förebrå regeringen att obehörigt ha ingripit i kolkonflikten. Detta s. k. obehöriga ingripande, förklarar han, beror uteslutande på gruvindustriens nu liksom tidigare så tydligt ådagalagda oförmåga att—som andra industrier göra — själv lösa sina konflikter. Å andra sidan ger Baldwin gruvarbetarna en allvarlig erinran om den växande börda generalstrejken och den alltjämt pågående kolstrejken innebär för nationens finanser.

Fackförbundsområdet har riktat en uppmaning till Sir Herbert Samuel att säga hela sanningen rörande sina förslag och erkänna, att överläggningar ägt rum mellan honom och premiärministern beträffande villkoren i det memorial, med anledning varav storstrejken avblåstes. Samuel har svarat, att inga överläggningar ägt rum mellan honom och Baldwin rörande memorialets innehåll. Så vitt han visste, hade kabinettets medlemmar ingen kännedom om memorialets innehåll och de hade sig icke ens bekant, att ett sådant var ifrågasatt, förrän Samuel morgonen den 12 maj överlämnade ett exemplar därav till Baldwin, då fackförbundsrådet redan stod i begrepp att tillkännage generalstrejkens avblåsning.

Flera arbetareledare ha gjort uttalanden, som visa, att storstrejkstanken icke hade något som helst stöd hos mera ansvarskännande personer inom arbetarleduingen. Underhusledamoten J. R. Clynes yttrade sålunda, att när han först erhöll kännedom om planerna på en storstrejk, motsatte han sig en dylik politik, som vore gagnlös och ruinerande, emedan den icke komme att lyckas och aldrig tidigare lyckats, där den försökts. Om endast en bråkdel av de 20 millioner pund, som genom strejken gått förlorade i arbetslöner, använts på ett klokt sätt i den politiska aktionen, skulle arbetarpartiet snart ha kommi till makten.

J. H. Thomas har vägrat att bemöta det angrepp, som J. Cook, gruvarbetarnas ledare, riktat mot honom, och uttalat att det enda, som betyder något, är att få en hedersam uppgörelse till stånd i kolkonflikten, vilken fullständigt lamslår landet.

Den fortsatta kolstrejken har nödvändiggjort nya förordningar om inskränkningar i konsumtionen. Sålunda komma hushållen endast att erhålla en hundredweight kol var fjortonde dag, medan de industriella an-

(Forts. å sid. 4.)

Miethes guld står sig ej vid Habers prov!

Även Nagaokas konstguld utdömes. Vådan av guldbågade glasögon.

Det gamla problemet att framställa guld ur mindre ädla metaller har som bekant på senaste tid åter blivit aktuellt. Adolf Miethe i Berlin och prof. Nagaoka i Tokio framträdde för två år sedan nästan samtidigt med anspråk på att hava upprepat alkemisternas ryktbara konststycke, framställning av guld och kvicksilver. De metoder, som användes av dessa moderna guldmakare, voro sinsemellan dock ytterst olika. Japanen arbetade med höga elektriska spänningar och en gnist av 1¼ meters längd, medan den tyske forskarens guld erhölls med starka strömmar men relativt låg spänning i en vanlig kvicksilverlampa. Den guldmängd, som sålunda framställdes, var visserligen ytterligt ringa men experimentens teoretiska värde desto större. Hittills ha atomkärnorna endast kunnat sprängas med alfastrålar vid en med konst efterbildad radioaktiv process. Men en sådan beskjutning är hopplöst ineffektiv, beroende därpå att endast en projektil av omkring tiotusen miljoner träffar prick. Varje partikel genomborrar väl ett par hundra tusen atomer, innan den slutligen stannar, men kärnen räkar den nästan aldrig.

Man kan öka mängden av projektiler genom att ersätta de radioaktiva preparaten med tekniska strömkällor. Men för sprängningsverkan fordras att alfapartiklarna utslungas med en hastighet av minst 15,000 kilometer i sekunden, motsvarande en spänning av över två miljoner volt, vilket är mer än även de kaliforniska ingenjörerna hittills lyckats åstadkomma.

Uppgiften, att Miethe med mycket ringa energi ernått en transmulation av kvicksilver i guld, möttes därför av misstro och kritik. Soddy påpekade visserligen, att förvandlingen icke borde fattas som en sprängning utan kunde uppstå genom infångandet av en elektron, varvid den positiva laddningen minskades med en enhet. Men denna förklaring bestreds livligt av Aston, vilken visade att ingen av kvicksilvrets sex atomsorter har den rätta atomvikten, som är 197 såväl för Miethes föregivna konstprodukt. De försök, som på flera håll gjordes att eftergöra prof. Miethes experiment med samma eller förbättrade anordningar, misslyckades, medan däremot denne själv vid förnyade modifierade försök fann allt större mängder av den gula metallen. Den ansedde japanske fysikern professor Nagaokas positiva resultat vägde naturligtvis också tungt i vågskålen.

I denna tvistiga situation ingrep den berömde tyske kemisten nobelpristagaren prof. Fritz Haber, vilken efter hemkomsten från ett besök i Tokio utfört en serie ytterst omsorgsfulla experiment enligt olika metoder vid Kaiser-Wilhelmsinstitutet för fysikalisk kemi Berlin. Prof. Habers resultat, som bekantgöres i det senaste numret av en kemisk facktidskrift, äro genomgående positiva och

(Forts. å sid. 4.)

Vår Sverige-korr. redogör för regeringskrisen.

Några förklarande ord angående den fråga, varpå regeringen föll.

För S. C. T. av Theodorus.

När dessa rader skrivas håller den Sandlerska ministären redan på med att avmönstra från regeringsskutan. Den nya befälhavarens namn är C. G. Ekman (f), och hans ministär är sammansatt som följer:

C. G. Ekman, stats- och finansminister; förra statsrådet och medlemmen av nationsförbundets delegeradeförsamling Eliel Löfgren, utrikesminister; professor J. C. W. Thyren, justitieminister; redaktoren och medlemmen av första kammaren Gustaf Risen, försvarsminister; borgmästaren Jacob Pettersson, socialminister; expeditionschefen i kommunikationsdepartementet C. Meurling, kommunikationsminister; sekreteraren i lantbruksrådet, medlemmen av första kammaren Paul Hellström, lantbruksminister; skolinspektören Almkvist ecklesistikminister; handlanden Felix Hamrin, handelsminister. Sigurd Ribbing, Ernst Lyberg och Natanael Gårde, konsultativa statsråd.

Sverige har därmed fått en koalitionsregering av förbudsfolk och liberala. Statsministern Ekman är som bekant en ledare bland förbudsfolket, vilket dessutom på ministären representeras av Almkvist, Hamrin, Hellström och Rosen. De övriga statsråden äro liberaler.

Carl Gustaf Ekman är född 1872 och blev redaktionssekreterare i Bergslagsbladet 1896, var redaktör vid Eskilstuna-Kuriren 1909—13 och för Aftontidningen 1913—18. Han är sedan 1911 ledamot av Första kammaren, och har tillhört ett stort antal kommissioner 1899—1909.

Eliel Löfgren är född 1872 och har i flera år varit advokat i Stockholm. Han har tillhört riksdagens Första kammare 1910—11 och Andra kammare 1918—20 samt tillhör sedan 1920 återigen Första kammaren. Han var justitieminister 1917—20. Han var Sveriges advokat i England om beslagtagna importvaror under kriget och var Sveriges representant i Nationernas Förbundsförsamling 1920—22.

Johan Thyrén är född 1861, var efter avslutade universitetsstudier docent i Lund, blev e. o. professor 1894 och 1896 professor i straffrätt; utnämndes 1916 till rektor vid Lunds universitet och kvarstod till helt nyligen. Han tillhörde riksdagens Första kammare 1909—11 och Andra kammare 1912—17.

Gustaf Rosén är född 1876, var schaktmästare vid Gellivare-Riksgränsen-banan till dess han 1902 blev redaktör vid Västerbottens-Kuriren. Tillhör riksdagens Första kammare sedan 1912 och har tjänstgjort som statsrevisor.

Jakob Pettersson är född 1866, är sedan 1896 borgmästare i Södertälje. Han tillhör riskdagens Andra kammare sedan 1900 och har tillhört flera utskott och kommissioner.

Carl Meurling är född 1876, inträdde 1898 i väg- och vattenbyggnadskåren, i vilken han 1920 utnämndes till major. Han har som sakkunnig tjänstgjort i flera kommissioner.

John Almkvist är född 1875, utnämndes 1915 till folkskoleinspektör i Västerbotten, har företagit flera utländska resor, bland andra till Förenta staterna och Canada 1910. Tillhör riksdagens Andra kammare sedan 1919.

Paul Hellström är född 1866, har varit föreståndare för statens kemiska växtbiologiska anstalt 1895—1919, är sedan 1919 ledamot i lantbruksrådet, tillhörde riksdagens Andra kammare 1903—05 och 1912—14 samt tillhör Första kammaren sedan 1915.

Felix Hamrin är född 1875, köpman och stadsfullmäktig i Jönköping. Tillhör riksdagens Andra kammare sedan 1918.

Sigurd Ribbing är född 1879 och har varit länsnotarie i Uppsala och Västernorrlands län, utnämndes 1914 till byråchef i medicinalstyrelsen. Han har tjänstgjort i en hel del kommissioner.

(Forts. å sid. 6.)

Dawes-planen skall revideras.

Från borgerligt nationalekonomiskt håll har man kommit till insikt om, att det inte går med Dawes-planen, utan den har redan nu lidit bankrutt och måste omarbetas. Förenta Staternas undersekreterare för finansvässendet, Mellons adjutant således, befinner sig i Berlin med några av Amerikas främsta bankmän för att se hur många skålpund kött man kan skära ut ur Tysklands kropp, utan att det alldeles förblöder. En väldig inventering av Tysklands industriella resurser skall nu företagas. Och på basen därav skall man bestämma, hur mycket Tyskland måste betala.

Ämnar U. S. minska Sveriges invandringskvota?

Nytt lagförslag före i immigrationsutskottet.

Amerikanska kongressens invandringsutskott föreslår, att de olika länderna invandringskvota från år 1927 skall beräknas efter National Origin, ett mycket obestämt begrepp, som kommer att beröva länder som Danmark, Syerige, Norge, Tyskland och Irland två tredjedelar av deras nuvarande kvota och i stället giva Ryssland, Italien, Österrike, Ungern och delvis även England större invandringskvota. Kvotan för Danmark utgör för närvarande 2,789 och skulle enligt förslaget komma att pressas ned till 945. Sänkningen för Sveriges del skulle bli från 9,561 till 3,072, for Norge från 6,453 till 2,053. Den ryska och italienska kvotan skulle däremot fördubblas.

Den nya lagen skulle träda i kraft den 1 juli 1927, men starka krafter äro i rörelse för att motarbeta dess antagande. I varje fall kommer dock den sammanlagda invandringssiffran att reduceras från 164,667 till 150,000

Aristide Briands nionde ministär har resignerat.

Har av president Doumergue blivit anmodad att söka bilda koalitionsministär.

Franska republiken har ånyo fått erfara en regeringskris i det att premiär Briands nionde ministär tvingats avgå. Regeringens fall kom som en följd av den prekära financiella situation landet för närvarande befinner sig uti, och på grund av det svårlösta franska finansproblemet har republikens president funnit det

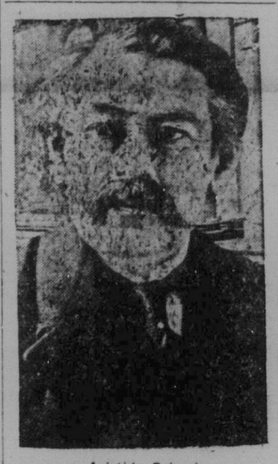

Aristide Briand.

högst svårt att finna lämplig person som är villig bilda ny regering.

Efter flera fruktlösa försök att förmå någon av de olika partiledarna antaga det viktiga uppdraget har president Doumergue beslutat att ånyo vädja till Briand om att denne ställer sig i spetsen för en koalitionsregering. Efter ett allvarligt betänkande har Briand också gått in på söka bilda ny ministär bestående av medlemmar från så gott som alla partier. Bland andra hava f. d. premiärministrarna Poincaré och Herriot erbjudits portföljer i den nya ministären. Herriot har dock avsagt sig och det är ännu ovisst huruvida Poincaré skall mottaga portföljen som finansminister eller icke.

Det talas allmänt om upprättandet av en viss diktatur i Frankrike i syfte att stärka regeringens makt under den svåra finanskrisen. Ryktesvisheter det att president Doumergue ämnar utöva vetorätt över parlamentet och skall bemyndiga den nya regeringen med diktatorisk makt. I den händelse Briand icke lyckas bilda en stark koalitionsministär, torde presidenten upplösa parlamentet och utskriva nya val. Man vill dock i det längsta söka undgå vare sig diktatur eller nya val, ty den förstnämnde åtgärden torde kunna leda till svåra upplopp i landet, under det att nya val icke kunna hållas i tid för att en ny regering skall kunna skaffa medel för att betala de statsobligationer, som förfalla den 15 juli.

Om icke extraordinära åtgärder vidtagas, innan nämnda dato för att på ett eller annat sätt ordna landets finanser, torde francen sjunka till en oanad låg nivå.

En rörelse har påbörjats, telegraferas det från Lahore, Indien, som leder av dr. Saif Ud Dul Kitchew, som går ut på att uppsätta en diktator, eller ett diktatorskap, bestående av sju medlemmar, med Matama Gandhi som president, i akt och mening att ända de ofruktbara striderna mellan hinduer och Islams anhängare.

Augustanasynodens sextiosjunde årsmöte i Philadelphia.

Synoden räknar för närvarande 325,000 medlemmar och prästernas antal är 800.

Stor framgång.

Högtidligen tog Augustanasynodens 67:e möte sin början i Philadelphia, Pa., den 8 juni på kvällen. Gudstjänsten hölls på engelska. Liturgerna voro dr. P. A. Matson och Carl D. Bostrom. "Thine own, o living Saviour", var den första hymnen och hölls skriftetal av pastor C. O. Lundquist från San Francisco. Synodalpredikan hölls av presidenten dr. Gustave A. Brandelle. Korena från de tvenne augustanakyrkorna Gustaf Adolf och Zion presterade sången "Even Me" (of Warren), samt sjöngs solo av Lily Holmstrand, "Allelujah". En stor skara deltogo i nattvardsgången. Den rymliga kyrkan var fullsatt till sist plats.

Vid synoden voro 299 ombud närvarande. Kvinnornas missionsförening hade 160 ombud, o. de besökandes antal torde vara minst 700.

Augustanasynoden, den största sammanslutning av svenskar i Förenta Staterna, har icke mindre än 325,000 medlemmar och därtill komma över en halv miljon svenskar, som vända sig till den lutherska kyrkans pastorer för utförandet av prästerliga förrättningar, såsom dop, konfirmation, vigslar och begravningar. Därför torde det vara närmare en miljon svenskar i Förenta Staterna som stå under Augustanasynodens inflytande och som sålunda bidraga till synodens verksamhet.

Affärssessionen tog sin början på onsdagsmorgonen den 9 juni. Pastorn i Mikael-Zion, dr. F. O. Evers, gav en hälsning, rik på historiska data. Denna församling är 184 år gammal och under dessa år har församlingen endast haft sex pastorer, ett bevis på tysk konservatism. Dr. Brandelle svarade och tackade för den stora gästvänlighet, som Mikael-Zion bevisade Augustanasynoden. Pastor C. A. Bergendoff, å de tvenne svenska församlingarnes i Philadelphia vägnar, svenska Zion och Gustaf Adolf, talade därnäst och gav en kort historisk översikt över svenska församlingarna i Philadelphia. Pastor A. P. Monten grundlade för 52 år sedan svensk kyrklig verksamhet i denna historiska stad.

I presidentens årsberättelse förekommo många viktiga saker. Augustanasynoden är i ständig tillväxt och året som gått har varit ett framgångsrikt år. Överallt äro högmässogudstjänsterna väl besökta; sakramenten, dopet och nattvarden hållas i aktning. De flesta medlemmarne äro trogna och hängivna.

Enligt rapporterna från Augustana college och teologiska seminariet hade detta läroverk haft ett av sina bästa år. Skulden på $200,000 hade reducerats till endast $16,000 och hoppades man inom en kort tid vara helt skuldfri. År 1927 ämnar man inom hela synoden företaga en insamling för uppbringande av en fond på en miljon dollar till nybyggnadder, som synoden måste upprätta under den närmaste framtiden. Skolan har nu över 1,000 studerande, och det är därför nödvändigt att få flera "dormitories" och lärosalar.

Som styrelsemedlemmar för Augustana college valdes för fyra år: dr. Theodore Ekblad, Superior, Wis.; dr. Julius Lincoln, Chicago; dr. Andrew Johnson, Moline, Ill.; domare Eskil Carlson, Des Moines, Iowa. Enligt undervisningskommitténs plan sammanbindas de åtta läroverken och följden blir god förståelse i bildningsarbetet inom synoden. Även minskas det ofta skadliga lokalintresset. I planen ligger även den tanken att den starkare skall hjälpa den svagare. Bidraget till de olika läroverken blir under den nya planen sålunda delat: Augustana college $45,000, Gustavus Adolphus 45,000, Bethany 27,000, Luther 13,500, Minnesota 13,000, Upsala 31,500 och Trinity 4,500 årligen.

Intet val av tjänstemän förekom detta år. Dr. G. A. Brandelle, som valts för fyra år, tjänstgör till i juni 1927. Vicepresidenten dr. P. A. Mattson, sekreteraren dr. N. J. W. Nilson och kassören, bankdir. K. T. Anderson, tjänstgöra även till i juni 1927. Synodens tjänsteinnehavare äro skickliga och välbeprövade tjänare.

Vad kostar Amundsens nordpolsfärd?

Utgifterna för Amundsens största polarexpedition komma att gå löst på cirka fyra miljoner kronor, uttalar odföranden i Norsk Luftseiladsforening doktor Rolf Thommesen. Luftseiladsforening beräknar emellertid att ekonomien skall gå i hop och mähända även ett mindre överskott uppkomma. Amundsen, Ellsworth och samtliga övriga deltagare i expeditionen väntas till Oslo omkring den 1 augusti.

Den förberedande nedrustningskommissionens arbete

Varje stat skall själv föreslå i fråga om sin egen nedrustning.

Den förberedande nedrustningskommissionens första session i Genève avslutades nyligen. Det är ej att vänta, att den nedrustningskonferens, för vilken kommissionen har att utföra utredningsarbetet, kommer att sammanträda före slutet av nästa år. Två viktiga beslut ha blivit resultatet av arbetet i Genève. Den grundläggande mättstock, från vilken nedrustningsåtgärder skola beräknas, skall vara respektive staters rustningar under fredstid. En underkommitté har i uppdrag att utreda, huruvida det för närvarande är möjligt att komma längre i detta hänseende. Vidare skall varje stat inbjudas att framlägga ett förslag för sin egen nedrustning. Planen skall innehålla uppgifter om vilka rustningar som anses behövliga både vad manskapssifffra och materiel beträffar jämte en framställning av de grunder, på vilka dessa uppgifter äro fotade. Den förberedande nedrustningskommissionen har därjämte utarbetat förslag om allmänt övervakande av rustningarnas storlek liksom rörande åtgärder mot gasvapnets användande.

ABD-EL-KRIM SÖKTE TVÅ GANGER FÖRGÄVES FÅ ENGLANDS HJÄLP.

Times'korrespondent i Tanger uppgiver, att Abd-el-Krim två gånger under det senaste året försökt genom hans medverkan erhålla engelska regeringens stöd. Då England vägrade, gjorde Abd-el-Krim liknande framställningar på annat håll. "Abd-el-Krim mottog då från källor, som troligen snart komma att avslöjas", rådet att fortsätta striden mot Frankrike och Spanien, samt vissa löften om intervention. Petit Parisien uppmanar franska och spanska regeringarna att begära att få till sig utlämnade för publikation för publikation "denna häpnadsväckande korrespondens mellan Abd-el-Krim och hans europeiska rådgivare, som bära största ansvaret för det utgjutna blodet."

Tjugofyra personer hava arresterats, däribland ett Förenta Staternas skrivbiträde i konsulatet, i Palermo, Italien nyligen för att de sålt pass till italienare, som ville komma in till Förenta Staterna. De hade inhöstat omkring $15,000 på affären.

Vikingaskeppet Lief Erikssen, destinerat till Philadelphia i och för expositionen därstädes, är nu på Atlanten sedan det angjort Färöarne och Island. Kapten Folger rapporterar svår sjögång och häftiga vindar, men fartyget visar sig vara ypperligt som segelbåt.

General Erich von Ludendorffs hemliv fördärvades genom hans hustrus oupphörliga rökande. Detta kom i dagen under första förhöret som hölls med anledning av hennes ansökan om skilsmässa från generalen på grund av hans retlighet. Dennes advokat säger, att denna retlighet förorsakades av frau Ludendorffs cigarettrökande. Generalen säger att röka för en femtio års kvinna är outhärdligt.

Konservativt förslag om misstroendevotum nedröstas.

Oppositionen påstår, att regeringen icke fullföljt sina i trontalet gjorda löften.

En viktig debatt.

Den 15 dennes sökte ånyo den konservativa oppositionen i underhuset i Ottawa att störta regeringen, då Fred Davis, representant för Calgary, med anledning av den ännu oavgjorda naturresursfrågan föreslog misstroendevotum mot densamma. Mr Davis motiverade sitt förslag med att regeringen icke infriat de löften som avgåvos i trontalet. De konservativa ledarne insågo mycket väl, att progressiva representanter från Alberta voro missnöjda med anledning av att provinsen Albertas naturresurser icke överfört under provinsens egen administration. I syfte att draga fördel av den för handen varande situationen beslutade de därför att föreslå misstroendevotum mot regeringen och i tanke på att ett större antal av de progressiva representanterna skulle understödja förslaget hyste man gott hopp om att komma den liberala regeringen på fall. Resultatet blev dock icke vad högern väntat, ty endast två av de progressiva, nämligen mr. W. T. Lucas från Camrose och A. Boutillier från Vegreville röstade tillsammans med de konservativa med följd att förslaget nedröstades med 113 röster mot 107.

Den 17 dennes sökte mr. Meighen ånyo upptaga frågan om oegentligheterna vid valet i Peace River distriktet förliden höst. Talmannen förklarade emellertid att denna fråga icke kunde behandlas av underhuset och detta hans utslag godkändes med 103 röster mot 95.

D. M. Kennedy, vars lagenliga berättigande till platsen som representant för Peace River det nu egentligen är fråga om, har tillkännagivit att han ämnar resignera från denna sin plats så fort som möjligt och troligen kommer ett fyllnadsval att hållas i nämnda distrikt under sommaren.

Den kommitté, som fått i uppdrag att undersöka förhållandena i samband med de mot tullstyrelsen riktade anklagelserna, har nu inlämnat sin rapport, i vilken göres en hel del rekommendationer om en omläggning av tullväsendet och dess arbetsmetoder. I rapporten i fråga har kommittén icke uttalat något klander mot ministern för tullväsendet. Det väntas emellertid att högern skall framlägga förslag om att statsrådet Hon. Boivin bör näpsas med anledning av sin uraktlåtenhet att vidtaga laga åtgärder mot sådana tulltjänstemän som mottagit mutor, samt mot personer som varit indragna i smugglerier. Debatten härom anses vara av stor betydelse för regeringen, och man kan således säga, att den politiska situationen i Ottawa är för närvarande mycket kritisk. Det väntas dock, att Kings administration skall overleva stormen och att den således skall lyckas hålla sig vid makten åtminstone till nästa års parlamentssammanträde.

Oförgätliga svenskdagar.

Märkliga blad i Svensk-Amerikas historia skrevos söndagen den 6 och måndagen den 7 juni under världsutställningen i Philadelphia eller som den kallas, Sesquicentennial Exposition, anordnad för att firar 150-årsminnet av den amerikanska självständighetsförklaringen. För svensk-amerikanerna sammanföll med detta mäne tvenne andra betydelsefulla jubileumsdata, nämligen hågkomsten av den avgörande insats John Morton gjorde vid de amerikanska koloniernas skilsmässa från England och det för 300 år sedan av Gustaf II Adolf till ett svenskt handelskompani utfärdade oktrojbrev vilket var första försöket från svensk sida att deltaga i den transoceana sjöfarten till Nya världen och på fars fartyg de första expeditionerna företogos till vad som sedan blev Nya Sverige vid Delawarefloden.

De stora festerna på svenskdagarne voro anordnade av Swedish Sesquicentennial Association och till antalet tre, en kyrklig fest i Auditorium på världsutställningen under söndagseftermiddagen, en båtutflykt, som väl kunde kallas en ny svensk pilgrimsfärd, på måndagen å Delawarefloden till Wilmington med officiellt mottagande därstädes samt en historisk fest på aftonen samma dag i Academy of Music i Philadelphia, och allra intressantast i referentens tycke var pilgrimsfärden till de gamla delawaresvenskarnes Nya Sverige.

Vid nioiden på måndagsmorgonen den 7 juni anträddes denna minnesrika färd, icke i ett litet segelfartyg av samma typ som "Kalmar Nyckel" och "Fågel Grip", med vilka de första delawaresvenskarn för 288 år sedan kommo till Amerika, utan med en modern passagerarebåt, som snabbt ångade utför den breda Delawarefloden. Efter en timmes färd passerades Chester och efter ytterligare halvannan timme staden Penngrove i New Jersey, där ångaren styrdes in i den på andra sidan av Delawarefloden utmynnande Christianafloden. Uppför denna flod gick sedan färden, och efter en halvtimme nåddes Wilmington, varest ångaren lade till vid kajen på samma plats, där delawaresvenskarne landstego, då de kommo dit 1638. Och även landstigningen 1926 torde kunna betecknas som en historisk händelse, ty nu som för 288 år sedan mottogos "pilgrimerna" först av en indian, denna gång av hövdingen Strongwolf, som med övliga indianska ceremonier välkomnade främlingarne och överräckte fredspipan till färdledarne.

Den officiella mottagningen ägde rum utanför det stätliga stadshuset uppe i staden, där tusentals personer samlats, och var synnerligen hjärtlig. Stadens borgmästare G. W. K. Forrest, stadsrådspresidenten Howard M. Ward och kongressman Robert G. Houston välkomnade de svenska gästerna i vackra lovtal, liksom också indianhövdingen Strongwolf, vilken bland annat sade: "Såsom representant för min ras hälsar jag eder alla välkomna. Om svenskarne kan det i sanning sägas att de icke behöva böja huvudet i skam för sin behandling av indianerna, och jag önskar kalla er alla för mina bröder och vänner."

Den vekra hälsningen värmde allas hjärtan och besvarades med livliga applåder. Stort bifall väckte även de korta anföranden som hölls av dr. Amandus Johnson samt dr. C. E. Hoffsten, mrs. Emy Evald och mrs. F. T. Westberg från Chicago. Ett glänsande tal, hölls till slut av statssenatorn Henry N. Benson från St. Peter, Minn., och så bjödo "pilgrimerna" Wilmington och de många nyfunna vännerna där farväl, gingo ombord på ångaren och anträdde återfärden till Philadelphia.

Vasamötet i Omaha, Nebr.

Vasaorden i Amerika höll sitt 15:e storlogemöte den 7—11 juni i Fountenelle hotell i Omaha, Nebr.

Redan på söndagseftermiddagen d. 6 hade de flesta delegaterna anlänt med extratåg från Chicago. De fingo samma kväll inbjudan till svenska missionskyrkan, där minnesfest hölls i anledning av avtäckandet av John Ericssonmonumentet i Washington, D. C., såväl som den då i Philadelphia pågående svenska minnesfesten.

Sång utfördes på denna festlighet i missionskyrkan såväl av kyrkans kör som Harmoni Glee Club. Bland talarne må nämnas Carl Johnson, Omaha, Oscar S. Ohlander, Chicago, pastor Thure Jacobson, Philadelphia, kapten Nickolson, advokat Arthur L. Palmer och svenske konsuln von Hesselroth, Omaha.

Storlogemötet öppnades måndagen den 7 kl. 8 f. m. av ordens stormästare Carl J. Rolander från Worcester, Mass. Därefter blev den av kronprinsparet till orden skänkta sidenflaggan inburen av ceremonimästaren mrs Helga Wangenberg och hälsades på vederbörligt sätt. Sedan hälsades delegaterna välkomna till Omaha av stadens borgmästare James C. Dahlman såväl som av distriktsmästaren i Iowa-Nebraskadistriktet, C. Oscar Johnson, samt ordföranden i logen Omaha Francis E. Sieborg.

Vid mötets öppnande voro alla tjänstemän närvarande tillika med 79 delegater, representerande 36 av Amerikas stater samt Canada.

Av de olika rapporterna framgick att under 3-årsterminen 47 nya loger organiserats, fem ha sammanslagits med andra loger och fyra ha upphört. Därav följer således en nettoökning i logeantalet av 38. Under terminen ha 2 loger organiserats i Sverige, nämligen logen Göteborg och logen Vänersborg.

Vasaorden hade vid detta mötes hållande 394 lokallogor fördelade på 17 distrikt. Medlemsantalet har under den gångna terminens slut den 1 juni 1926 71,400. Under treårsterminen utbetalades i sjuk- och begravningshjälp $750,350:86. Sedan ordens organisation har utbetalats för samma ändamål $2,840,617:38. Kassorna inom de olika logerna ökades under terminen med $230,572:51 och voro logernas kontanta tillgångar den 1 juni $1,099,824:90.

Mötets förhandlingar upptogos mest av sådana göromål som föreläggas dylikt möte, nämligen konstitutionsförslag m. m. Telegram anlände från alla delar av landet, vari tillönskades ett i allo gott möte till ordens väl- och framgång. Kostnaden för mötets hållande belöpte sig till $15,095:65.

Val av tjänstemän utföll som följer: Stormästare, Oscar S. Ohlander, Chicago; vicestormästare, Albert N. Jacobson, Boston, Mass.; sekr., A. M. Anderson, Waterbury, Conn.; vice sekr., John C. Bengtson, Middletown, Conn.; kassör, Jesse S. Peterson, Washington, D. C.; kaplan, Eleanor Lockhart, San Pedro, Calif.; ceremonimästare, Linnea Osman, St. Paul, Minn.; i. v., Ivar Linder, Fort Dodge, Iowa; y. v., E. G. Gustafson, Brattleboro, Vt. Till styrande råd valdes dr Johannes Hoving, New York; Carl J. Rolander, Worcester, Mass.; Helga Wangenberg, Chicago; och Alfred Green, Portland, Oreg. Installeringen av tjänstemänen utfördes av Andrew Williams, Hartford, Conn., och C. Wm. Malmquist Derby, Conn.